Мовчав, а прокидаєшся від крику,
бо сни досвітні – рани ножові.
На тілі – сироти старого віку.

Ми – сироти, і нам немає ліку.
Малі й великі, мертві і живі.

А ти, що не довчився у предтеч,
падеш тоді, коли "прийшла вже карта"
і над душею кожен день як меч.

Сьогодні – порожнеча колотнеч,
а завтра те, що й вимовлять не варто.